

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. július 16.
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. július 13.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	C(2018) 4404 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE (2018.7.13.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a C(2018) 4404 final számú dokumentumot.

Melléklet: C(2018) 4404 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.7.13.
C(2018) 4404 final

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2018.7.13.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS HÁTTERE

1.1. A likviditási rendelet és a likviditásfedezeti követelményekről szóló felhatalmazáson alapuló rendelet általános háttere

A pénzügyi válság során világszinten voltunk kénytelenek ráébredni: szigorú likviditási szabályokra van szükség. Ezek hiányában egyes hitelintézetek túlzott mértékben hagyatkoztak a központi bankok által nyújtott rövid lejáratú finanszírozásra és likviditásra, és végül többeket jelentős, költségvetési forrásból származó tőkeinjekcióval kellett megmenteni.

A szigorúbb likviditási szabályok szükségességét nemzetközi szinten is felismerték, és ezért a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által kidolgozott ún. Bázel III. keretrendszerbe be is emeltek ilyen előírásokat. A likviditásfedezeti ráta (LCR) célja annak elkerülése, hogy a hitelintézetek túlzott mértékben vegyék igénybe a központi bankok által nyújtott rövid lejáratú finanszírozást és likviditást. Ennek érdekében a rendelet előírja a hitelintézetek számára, hogy elegendő likvid eszközzel (azaz olyan eszközökkel, amelyek értékvesztés nélkül vagy csekély értékvesztéssel likvidálhatók) rendelkezzenek ahhoz, hogy bármely 30 naptári napos stresszidőszakban el tudják viselni a várható nettó likviditáskiáramlást.

Az 575/2013/EU rendelet¹ (tőkekövetelmény-rendelet, CRR) 2013. júniusi elfogadásakor a társjogalkotók valamennyi intézmény (hitelintézetek és befektetési vállalkozások) számára általános likviditásfedezeti követelményt (a CRR 412. cikkének (1) bekezdése) és adatszolgáltatási kötelezettséget (a CRR 415–425. cikke) írtak elő. A tőkekövetelmény-rendelet 460. cikkében emellett felhatalmazást adtak a Bizottságnak arra, hogy részletesen meghatározza a hitelintézetekre vonatkozó általános likviditásfedezeti követelményeket. A Bizottság 2014. október 10-én elfogadta a 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet² (a továbbiakban: LCR-rendelet), amely 2015. október 1-jén lépett hatályba. Az LCR-rendelet meghatározza azokat az eszközöket, amelyeket likvid eszköznek kell tekinteni (úgynevezett magas minőségű likvid eszközök, HQLA), valamint azt, hogy a hitelintézeteknek miként kell kiszámítaniuk a 30 naptári napos stresszidőszak alatti várható készpénz ki- és beáramlásokat. Az LCR a CRR egyik legjelentősebb újítása a prudenciális követelményekre vonatkozó korábbi uniós jogi aktusokhoz képest. Bár az utóbbiak is tartalmaztak a likviditásra vonatkozó általános szabályokat, nem volt részletes szabályozás arról, mi minősül likvid eszköznek, továbbá arról sem, hogyan kell kiszámítani a potenciális nettó likviditáskiáramlást.

1.2. Az LCR-rendelet módosításainak háttere

Az LCR alkalmazásával kapcsolatos kezdeti tapasztalatok és a tagállamokkal folytatott megbeszélések alapján a Bizottság helyénvalónak tartja az LCR-rendelet bizonyos korlátozott módosításait annak érdekében, hogy javítsa a rendelet gyakorlati alkalmazását, és lehetővé tegye célkitűzéseinek elérését.

A legfontosabb módosítás a repoügyletekkel³, a fordított repoügyletekkel és a biztosítéki csereügyletekkel⁴ kapcsolatos várható likviditáskiáramlások⁵ és likviditásbeáramlások⁶

¹ 575/2013/EU rendelet (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

² HL L 11., 2015.1.17., 1. o.

³ Repoügylet esetében készpénzt vesznek kölcsön értékpapír-biztosíték ellenében, mely utóbbi gyakran államkötvény formáját ölti. A fordított repo ugyanaz a tranzakció a készpénzt kölcsönbe adó fél szemszögéből nézve. Biztosítéki csereügylet esetében egy értékpapírt ideiglenesen egy másikra cserélnek el.

számításának teljes mértékű összehangolása a BCBS által kidolgozott nemzetközi likviditási standardokkal. Bár az LCR-rendelet a CRR-ben alkalmazott eljárást követi az említett ügyletek kezelése tekintetében, és az LCR-rendelet elfogadását megelőző számos vita során ezzel kapcsolatban nem merültek fel aggályok, a későbbiekben számos érdekelt fél kérte, hogy a készpénzkiáramlás számítása közvetlenül az ügylet megújítási rátájához kapcsolódjon (amelyet a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjához hasonlóan a nyújtott biztosítékra vonatkozó, a készpénz-kötelezettségre alkalmazott haircuthoz kell igazítani), és ne az alapul szolgáló biztosíték likviditási értékéhez. Ezt a megközelítést kell követni a biztosítéki csereügyletek esetében is. Ez a változtatás biztosítani fogja, hogy az ugyanazon tranzakciókhoz kapcsolódó kiáramlások és beáramlások szimmetrikusak legyenek, és ezáltal elősegíti majd a hatékony likviditáskezelést, különösen a nemzetközileg aktív hitelintézetek esetében.

A második lényegi módosítás a harmadik országbeli központi bankoknál tartott egyes tartalékok⁷ kezelésére vonatkozik. A jelenlegi LCR-rendelet alapján egy hitelintézetnek egy harmadik ország kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel rendelkező központi bankjában tartott tartalékai 1. szintű likvid eszköznek⁸ tekinthetők, amennyiben a hitelintézet az ilyen tartalékokat a stresszidőszak során bármikor lehívhatja, valamint az ilyen lehívás feltételeit a tartalékot kezelő központi bank és a harmadik ország felügyeleti hatósága közötti megállapodásban határozták meg. Helyénvaló lenne kiterjeszteni ugyanezt az eljárást az olyan központi bankoknál elhelyezett hasonló tartalékokra, amelyek nem rendelkeznek kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel⁹, feltéve, hogy a tartalékok felhasználhatók a pénznemükben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlás fedezésére. A központi bank képes ugyanis likviditást biztosítani saját pénznemében, és hitelminősítése a likviditás szempontjából kevésbé releváns, mint a fizetőképesség szempontjából. Helyénvaló lenne továbbá elismerni a harmadik országokban alkalmazott, a tartalékok visszavonásának feltételeinek meghatározására vonatkozó különböző jogi eszközöket, ideértve a központi bankok és a felügyeleti hatóságok közötti megállapodásokat, valamint a helyi LCR-szabályokat. Végül helyénvaló lenne, hogy az uniós hitelintézetek harmadik országbeli fióktelepei által tartott tartalékok a szükséges feltételek teljesülése esetén ugyancsak 1. szintű likvid eszköznek minősüljenek. E változások nélkül a likviditási pufferből kimaradnának a kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel nem rendelkező központi bankokban tartott olyan tartalékok, amelyeket egyébként a likviditásfedezeti ráta helyi végrehajtása során elismernek. Ezek a változások tehát méltányosabb bánásmódot biztosítanak az ilyen tartalékok számára. Ez javítaná a BCBS-standarddal való összehangolást is.

A harmadik érdemi módosítás egyes nem uniós likvid eszközök minimális kibocsátási volumenre vonatkozó mentességéhez¹⁰ kapcsolódik. Minimális kibocsátási volumenre

⁴ Biztosítéki csereügylethez kapcsolódó kiáramlások/beáramlások az LCR 28. cikke (4) bekezdésének / 32. cikke (3) bekezdése e) pontjának megfelelően.

⁵ Az LCR-rendelet 28. cikkének (3) bekezdése.

⁶ Az LCR-rendelet 32. cikke (3) bekezdésének b) pontja.

⁷ Az LCR-rendelet 10. cikke (1) bekezdésének d) pontja.

⁸ Általában az 1-es szintű likvid eszközök (bizonyos fedezett kötvények kivételével) korlátlanul felhasználhatók a likviditási puffér céljaira, míg a 2A. szintű eszközök legfeljebb a puffér 15 %-át, a 2B. szintűek a puffér legfeljebb 40 %-át tehetik ki.

⁹ Ez potenciálisan érintheti az olyan országok központi bankjaiban tartott tartalékokat, mint például Törökország, Brazília, Kína, India, Marokkó, Algéria, Ukrajna és Vietnam.

¹⁰ Az LCR-rendelet 2. cikke (3) bekezdésének aa) pontja.

vonatkozó követelmények számos uniós likvid eszköz esetében alkalmazandók¹¹. E szabályok következtésképpen konszolidált szinten alkalmazandók az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat nem uniós leányvállalatainak likvid eszközeire is. Ez azt eredményezi, hogy a likvid eszközök köréből ki kell zárni azokat az eszközöket, amelyeket a leányvállalat a helyi likviditási követelmények teljesítése érdekében tart, vagyis amelyek a helyi likviditási szabályok alapján ugyan figyelembe vehetők és elfogadhatók, de nem felelnek meg a vonatkozó uniós minimumkövetelményeknek. Ez az uniós anya-hitelintézet számára konszolidált szinten a likvid eszközök hiányát eredményezheti, mivel a nem uniós leányvállalat likviditási követelményét bele kell számítani a konszolidált likviditási követelménybe, míg a nem uniós leányvállalat által tartott, ennek megfelelő, figyelembe vehető likvid eszközöket kizárja a kibocsátás minimális volumenére vonatkozó uniós követelmények alkalmazása. Következésképpen a Bizottság a konszolidálás érdekében azt javasolja, hogy a nem uniós leányvállalat által birtokolt, harmadik országbeli likvid eszközök mentesüljenek a kibocsátás minimális volumenére vonatkozó követelmények alól. A javasolt mentesség hatálya a harmadik országok azon eszközeire korlátozódna, amelyek az ugyanazon pénznemben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásokat fedezik, amennyiben az eszközök a harmadik ország nemzeti joga szerinti likvid eszköznek minősülnek.

A negyedik érdemi módosítás a likviditási puffer kiszámítása során alkalmazott kifutási mechanizmusra¹² vonatkozik. Annak biztosítása érdekében, hogy a likviditásfedezeti követelmény végrehajtása ne akadályozza a monetáris politika hatékony gazdasági transzmisszióját, és tekintettel arra, hogy az EKB-val vagy valamely tagállam központi bankjával kötött fedezett ügyleteket súlyos stresszhelyzetben várhatóan megújítják, az EKB-val vagy valamely tagállam központi bankjával kötött fedezett ügyleteknek a javaslat mentességet biztosít a kifutási mechanizmus alól, amennyiben az ügyletek i. legalább egyik lába HQLA-eszközöket tartalmaz és ii. a következő harminc naptári nap során lejárnak. E mentesség csak megfelelő biztosítékok esetén és az illetékes hatóság előzetes jóváhagyása mellett lenne biztosítható az ügyletben részt vevő központi bankkal – és amennyiben a központi bank az eurórendszer tagja, az EKB-val – folytatott konzultációt követően, az esetleges arbitrázslehetőségek vagy a kedvezőtlen hitelintézeti ösztönzők elkerülése érdekében. Továbbá, az LCR-rendelet és a BCBS-standard szorosabb összehangolása érdekében a Bizottság javasolja a származtatott ügyletek során kapott biztosítékok kifutási mechanizmusból való kizárását.

Az utolsó lényeges módosítás az egyszerű, átlátható és egységesített („STS”) értékpapírosításra vonatkozó új kritériumoknak az LCR-rendeletbe való beépítését érinti. Konkrétabban, a javaslat szerint az STS-értékpapírosítások 2B. szintű HQLA-eszközökként kezelhetők, ha megfelelnek az LCR-rendelet 13. cikkében meghatározott feltételeknek. Az STS-rendelet¹³ meghatározza az STS-értékpapírosításokat meghatározó kritériumokat. A javaslat az LCR-rendeletben megállapított kritériumok többségét az STS-rendeletre való hivatkozással cserélné fel. A specifikusan a likviditásra vonatkozó kritériumok (például a

¹¹ A kibocsátás minimális volumenét meghatározó követelmények fedezett kötvényekre, vállalati kötvényekre és értékpapírosításokra vonatkoznak, készpénzre, állampapírokra és központi banki eszközökre azonban nem alkalmazandók. A BCBS-standard nem ír elő ilyen követelményt.

¹² A kifutási mechanizmus célja a likviditási pufferben a 2A. és 2B. szintű HQLA-eszközökre vonatkozó felső határok kiszámítása. Az intézmény által birtokolt HQLA-eszközök összegének kiszámításához az LCR-rendelet előírja, hogy a következő 30 naptári napban lejáró ügyleteket ki kell futtatni, amennyiben a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán HQLA-eszközöket cserél.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

kibocsátás volumenére, az alapul szolgáló kitétségek típusaira vagy a minősítésre vonatkozó kritériumok) változatlanok maradnának.

Végezetül a Bizottság javasolja néhány meglévő szabály pontosítását.

1.3. Hatásvizsgálat

Tekintettel az érdemi módosítások korlátozott hatókörére, nem javasoljuk újabb részletes hatásvizsgálat elvégzését. A javasolt változtatások hatásának összefoglaló elemzése az alábbiakban olvasható.

A repoügyletekkel, a fordított repoügyletekkel és a biztosítéki csereügyletekkel kapcsolatos várható likviditáskiáramlások és likviditásbeáramlások számítását érintő javasolt módosítások hatása viszonylag semleges vagy elhanyagolható lesz¹⁴.

A központi bankoknál elhelyezett bizonyos tartalékok kezelésének hatása feltehetően mérsékelt lesz, tekintettel arra, hogy e tartalékok összege korlátozott. Ezen túlmenően tovább korlátozza a hatást a javaslatban foglalt biztosíték, nevezetesen az, hogy a kezelés a vonatkozó pénznemben felmerült, stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlás fedezésére használt likvid eszközökre korlátozódna.

Egyes nem uniós likvid eszközök esetében a kibocsátás minimális volumenére vonatkozó követelmény javasolt elengedése valamelyest javítaná a nem uniós vállalkozások likviditási pozícióját konszolidált szinten. A javulás mértéke valószínűleg korlátozott lenne, mivel i. a javasolt mentesség főszabály szerint¹⁵ csak a nem 1. szintű likvid eszközöket érintené, amelyek nem haladhatják meg a likviditási puffert 40 %-át, ii. az elismerhető nem uniós likvid eszközök összege nem haladhatja meg a vonatkozó pénznemben az adott eszközöket birtokló leányvállalatnál felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlást, és iii. a mentesség hatálya alá tartozó eszközöknek az uniós követelmények szerint likvideknek kell lenniük, és a helyi likviditási követelményeknek meg kell felelniük.

A származtatott ügyletek révén kapott biztosítékok kiemelése a kifutási mechanizmus alkalmazási köréből várhatóan nem gyakorol jelentős hatást a likviditásfedezeti követelmény szintjére, továbbá az EKB-val vagy valamely tagállam központi bankjával végrehajtott fedezett ügyletek tekintetében bevezetett mentesség az illetékes hatóságok jóváhagyásához kötött. A kifutási mechanizmus csak a HQLA-eszközökre vonatkozó, likviditási pufferbeli felső határok számítása során alkalmazandó.

Az STS-értékpapírosítások fogalommeghatározásával való összehangolás hatása feltehetően marginális lesz, mivel a likvid eszközként tartott értékpapírosítások teljes összege a likviditási puffert ben lévő 2B. szintű eszközök felső korlátja és a diverzifikációs követelmények miatt korlátozott.

Végül a javasolt szövegezési változtatások hatását nullának vagy elhanyagolhatónak lehet tekinteni.

¹⁴ A repoügyletek tekintetében a módosítás elsősorban szövegezési jellegű. A fordított repoügyletekre vonatkozóan, figyelmen kívül hagyva a túlfedezetet, és feltéve, hogy az értékpapír piaci értéke megegyezik a kölcsönadott pénzeszköz értékével, az értékpapír likviditási értéke egyenlő a kölcsönadott pénzeszköz megfelelő haircuttal csökkentett értékével. A biztosítéki csereügyletek ritkák.

¹⁵ Az 1. szintű eszközök esetében a fedezett kötvények kivételével nincs alkalmazandó kibocsátási minimumkövetelmény. Jóllehet az 1. szintű fedezett kötvények esetében létezik ilyen előírás, a nem uniós fedezett kötvények nem vehetők figyelembe 1. szintű eszközként.

2. AZ LCR-RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ, FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS ELFOGADÁSÁT MEGELŐZŐ KONZULTÁCIÓK

A tervezett szövegezés technikai következményeinek megvitatása érdekében több megbeszélésre került sor tagállami szakértők részvételével. Ezek az eszmecserék, amelyeken megfigyelőként az Európai Parlament tisztviselői is részt vettek, rendkívül hasznosnak bizonyultak a tervezet szakmaiságának biztosításában.

Továbbá, jóllehet a) a szövegezési jellegű módosítások többségükben nem lényegiek (azaz csupán a meglévő szabályokat pontosítják) és b) a lényegi módosítások viszonylag csekély mértékűek, a Bizottság a szabályozás javításával foglalkozó portálon keresztül az érdekelt felekkel hivatalos konzultációt folytatott, és konzultált a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjával is. A Bizottság mindkét konzultáció során összesen több mint 30 választ kapott, amelyek a javasolt felhatalmazáson alapuló rendelettervezet pontosítása szempontjából rendkívül értékesnek bizonyultak.

A kapott visszajelzések eredményeként a Bizottság néhány javasolt változtatást törölt, és esetükben visszatért az LCR-rendelet meglévő rendelkezéseihez. Az egyik ilyen eset a lakossági betétek meghatározása, amelyek esetében a beérkezett észrevételek nagy része kritizálta az „egymással kapcsolatban álló ügyfelek” fogalmának bevezetését, mint olyat, amely a likviditási kockázat szempontjából nem megfelelő, és – különösen az adatok hiánya miatt – nagy kihívást jelent. Ezt a meghatározást ezért a Bizottság törölte a szövegből, hogy ne ismételje meg a CRR fogalommeghatározásait. Hasonlóképpen töröltük az illetékes hatóságok azon jogát, hogy visszautasítsák a figyelembe vehető harmadik országbeli eszközök likviditási pufferbe való felvételét, miután a válaszadók észrevételezték, hogy e jog törlése biztosítaná az likviditásfedezeti követelmény uniós szintű harmonizált alkalmazását, és hogy a harmadik országbeli eszközöknek a likviditási pufferben való szerepeltetésére vonatkozó biztosítékok már elégségesek. Emellett törlésre került a harmadik országbeli közszektorbeli intézmények által kibocsátott eszközök bizonyos feltételek mellett 1. szintű eszközként történő elismerésére irányuló javaslat, mivel néhány érdekelt fél rámutatott arra, hogy a javasolt eljárás nem felelt meg a BCBS standardjának, és ezért ellentétes az LCR-rendelet és a standard összehangolására irányuló szándékkal. Egyes válaszok továbbá rámutattak arra, hogy a közvetítő hitelintézeteken keresztül nyújtott kedvezményes hitelek beáramlási kezelésének javasolt módosításai jelentősen kiterjesztenék a meglévő eljárás alkalmazási körét, és e kiterjesztés nincs megfelelő módon indokolva. Tekintettel arra, hogy a javasolt változtatások célja nem az eljárás hatályának kiterjesztése volt, ezeket a javaslatokat is törölte a Bizottság. Hasonlóképpen, az LCR-rendelet 26. cikkére való, a beáramlásokra vonatkozó felső korlát alóli mentességgel összefüggésben a kölcsönös függőséget mutató áramlásokkal kapcsolatos hivatkozást – szemben az eredeti javaslattal – végül nem törölte a Bizottság, mivel a hozzászólók észrevételezték, hogy ez indokolatlanul kiterjesztené az eljárás hatályát. Törlésre került végül a kiáramlásszámitás részletes meghatározása az esetleges kettős számbavétel esetén, mivel több válaszadó rámutatott arra, hogy az nem egyértelmű, és a kiáramlásokra való bevezetése önmagában – a beáramlásokra és a likvid eszközökre vonatkozó hasonló rendelkezés bevezetése nélkül – nem indokolt.

A kapott visszajelzések több olyan változást is eredményeztek, amelyek célja a javaslat pontosítása, például a harmadik országbeli központi bankban tartott tartalékok, a kollektív befektetési vállalkozások részvényei és befektetési jegyei, valamint a fedezett ügyletek és a biztosítéki csereügyletek kezelése tekintetében.

A beérkezett észrevételek közül ugyanakkor nem mindegyiket fogadta el a Bizottság. Ezek számos olyan változtatást javasoltak, amelyek nem feleltek volna meg a javaslat céljának,

mert csupán csekély számú jelentős módosítást eredményeztek volna, elsősorban a bázeli standarddal való összehangolás és néhány technikai kérdés kiigazítása érdekében.

3. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS JOGI ELEMEI

Tekintettel arra, hogy a meglévő LCR-rendelet csak csekély mértékben módosul, a Bizottság azt javasolja, hogy egy új, teljes szöveg elfogadása helyett a rendelet módosítására kerüljön sor. Ez megőrzi az eredeti LCR-rendelet szerkezetét. A CRR 462. cikkével összhangban a Bizottság határozatlan ideig továbbra is jogosult a felhatalmazáson alapuló rendelet felülvizsgálatára.

4. ÜTEMEZÉS ÉS ELJÁRÁS

Az elfogadást követően a felhatalmazáson alapuló rendeletet az Európai Parlament és a Tanács meg fogja vizsgálni.

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2018.7.13.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 460. cikkére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet módosítani kell a nemzetközi standardokkal való összehangolás javítása és a hitelintézetek hatékonyabb likviditáskezelésének megkönnyítése érdekében.
- (2) Az Unión kívül tevékenykedő hitelintézetek által végzett tevékenységek megfelelő figyelembevétele érdekében el kell különösen hagyni a harmadik országbeli leányvállalat által tartott likvid eszközökre alkalmazandó minimális kibocsátási volumenre vonatkozó követelményt, hogy az ilyen eszközök konszolidációs célokra elismerhetők legyenek. Ellenkező esetben ez az anyavállalat számára konszolidált szinten a likvid eszközök hiányát eredményezné, mivel a harmadik országbeli leányvállalat likviditási követelményét figyelembe vennék a konszolidált likviditási követelményben, míg az e leányvállalat által ezen harmadik országban a likviditási követelmény teljesítése érdekében tartott eszközök nem tartoznának a konszolidált likviditási követelmény hatálya alá. A harmadik országbeli leányvállalat eszközei azonban csak az adott leányvállalatnál felmerült olyan stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások szintjéig vehetők figyelembe, amelyek az eszközök pénznemében merültek fel. Továbbá ezek az eszközök, más harmadik országbeli eszközökhöz hasonlóan, csak akkor ismerhetők el, ha a szóban forgó harmadik ország nemzeti joga szerint likvid eszköznek minősülnek.
- (3) El kell ismerni, hogy a központi bank képes likviditást biztosítani saját pénznemében, és hitelminősítése a likviditás szempontjából kevésbé releváns, mint a fizetőképesség szempontjából. Ebből következően és az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a nemzetközi standarddal való szorosabb összehangolása és a nemzetközileg aktív hitelintézetek egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében egy uniós hitelintézet harmadik országbeli leányvállalatának vagy fióktelepének egy

¹ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

harmadik ország olyan központi bankjában elhelyezett tartalékait, amely nem rendelkezik kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel, bizonyos feltételek teljesülése esetén 1. szintű likvid eszköznek kell tekinteni. Ezek a tartalékok konkrétan akkor vehetők figyelembe, ha a hitelintézet az ilyen tartalékokat a stresszidőszak során bármikor lehívhatja, valamint az ilyen lehívás feltételeit a tartalékot kezelő központi bank és a harmadik ország felügyeleti hatósága közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban határozták meg. Ezek a tartalékok azonban csak a pénznemükben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások fedezése tekintetében vehetők figyelembe 1. szintű eszközként.

- (4) Helyénvaló figyelembe venni az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁶. Az említett rendelet kritériumokat tartalmaz annak meghatározására, hogy egy értékpapírosítás mikor jelölhető meg egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításként (STS). Mivel ezek a kritériumok biztosítják, hogy az STS-értékpapírosítások jó minőségűek legyenek, alkalmazni kell őket annak meghatározásakor is, hogy a likviditásfedezeti követelmény kiszámítása alkalmazásában mely értékpapírosítások számítanak magas minőségű likvid eszköznek. Az értékpapírosítások így akkor ismerhetők el 2B. szintű eszköznek a 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló rendelet alkalmazásában, ha a 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben már meghatározott egyéb, a likviditási jellemzőikkel kapcsolatos kritériumokon túlmenően eleget tesznek az (EU) 2017/2402 rendeletben meghatározott összes követelménynek.
- (5) Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet végrehajtása nem akadályozhatja a monetáris politika hatékony gazdasági transzmisszióját. Az EKB-val vagy valamely tagállam központi bankjával kötött ügyleteket súlyos stresszhelyzetben várhatóan megújítják. Lehetővé kell ezért tenni az illetékes hatóságok számára, hogy az EKB-val vagy egy tagállam központi bankjával kötött fedezett ügyletek esetében eltekintsenek a likviditási puffer kiszámítása során alkalmazott kifutási mechanizmustól, amennyiben az ügyletek az ügylet legalább egyik lába esetében magas minőségű likvid eszközöket foglalnak magukban, és a következő 30 naptári napon belül esedékessé válnak. A mentesség megadása előtt azonban az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell az ügyletben részt vevő központi bankkal, valamint az EKB-val is, ha a központi bank az eurórendszer tagja. Emellett a mentesség alkalmazását az esetleges szabályozásiarbitrázs-lehetőségek vagy a kedvezőtlen hitelintézeti ösztönzők elkerülése érdekében megfelelő biztosítékokhoz kell kötni. Végül az uniós szabályoknak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által meghatározott nemzetközi standarddal való szorosabb összehangolása érdekében a származtatott ügyletek révén kapott biztosítékot ki kell vonni a kifutási mechanizmus alkalmazási köréből.
- (6) A visszavásárlási megállapodásokra (repo), a fordított visszavásárlási megállapodásokra (fordított repo) és a biztosítéki csereügyletekre vonatkozó kiáramlási és beáramlási ráták kezelését továbbá teljes mértékben össze kell hangolni a BCBS által a likviditásfedezeti rátára vonatkozóan meghatározott nemzetközi standardban követett megközelítéssel. Ezen belül a készpénzkiáramlás számítását közvetlenül az ügylet megújítási rátájához kell kapcsolni (amelyet a BCBS

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

standardjához hasonlóan a készpénz-kötelezettségre alkalmazott, a biztosítékra vetített haircuthoz kell igazítani), nem pedig az alapul szolgáló biztosíték likviditási értékéhez.

- (7) Tekintettel a felmerült eltérő értelmezésekre, pontosítani kell az (EU) 2015/61 rendelet egyes rendelkezéseit, különösen a következők tekintetében: a likviditásfedezeti követelmény teljesítése; a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó hitelkeretből nyújtott finanszírozás megszerzése céljából rendelkezésre álló, központi bank által működtetett alapba tartozó eszközök, kollektív befektetési formák, valamint a szövetkezeti hálózatoknál és intézményvédelmi rendszereknél elhelyezett betétek és egyéb források likviditási pufferben való elismerhetősége; az egyéb termékekhez és szolgáltatásokhoz kapcsolódó további likviditáskiáramlások számítása; kedvezményes elbírás biztosítása a csoporton belüli hitel- és likviditási keretek számára; a rövid pozíciók kezelése; valamint a következő 30 naptári napban lejáró értékpapírokból esedékes pénzösszegek figyelembe vétele.
- (8) Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a harmadik országbeli leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából likvid eszköznek ismerhetők el, ha a harmadik ország likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint likvid eszköznek minősülnek, és megfelelnek az alábbi feltételek egyikének:

 - i. megfelelnek az e rendelet II. címében meghatározott valamennyi követelménynek;
 - ii. nem felelnek meg az e rendelet II. címében a kibocsátás volumene tekintetében meghatározott egyedi követelménynek, de megfelelnek az ott megállapított valamennyi egyéb követelménynek.

A ii. alpont értelmében elismerhető eszközök csak azon stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások mértékéig ismerhetők el, amelyek az eszközök pénznemében és ugyanazon leányvállalatnál merültek fel;”.
2. A 3. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a 8. és a 9. pontot el kell hagyni;
 - b) Ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti.
3. A 4. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát minden tételre vonatkozóan az adatszolgáltatás pénznemében számítja ki és kíséri figyelemmel, függetlenül a tételek tényleges pénznemétől.

Emellett a hitelintézet egyes tételek esetében külön is kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját, a következők szerint:

- a) azon tételek esetében, amelyekre az 575/2013/EU rendelet 415. cikke (2) bekezdésének valamelyik rendelkezésével összhangban az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben történő külön adatszolgáltatás vonatkozik, a hitelintézet külön kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját a másik pénznemben;
- b) az adatszolgáltatás pénznemében denominált tételek esetében, ha a hitelintézet a szabályozói tőke és a mérlegen kívüli tételek nélkül számított teljes kötelezettségének 5 %-át elérő vagy meghaladó aggregált kötelezettséggel rendelkezik az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben, a hitelintézet külön kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját az adatszolgáltatás pénznemében.

A hitelintézet a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek megfelelően szolgáltat adatot a likviditásfedezeti rátáról az illetékes hatóságnak.”;

- c) a cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A hitelintézet nem veheti kétszeresen számba a likvid eszközöket, beáramlásokat és kiáramlásokat.”.

4. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az eszköz a hitelintézet tulajdonát képező vagy az a) pontban említett alapba tartozó meg nem terhelt ingatlan, jog, jogosultság vagy részesedés. E célból az eszköz akkor minősül meg nem terheltnek, ha nem áll olyan jogi, szerződésbe foglalt, szabályozói vagy egyéb korlátozás alatt, amely megakadályozhatná a hitelintézetet abban, hogy az eszközt a következő 30 naptári napon belül azonnali értékesítési vagy visszavásárlási szerződés keretében realizálja, értékesítse, átruházza, engedményezze vagy, általában véve, elidegenítse. Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

- a) alapba tartozó olyan eszközök, amelyek biztosíték céljára azonnal felhasználhatók a hitelintézet rendelkezésére álló, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, de még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeretből – vagy ha az alapot központi bank működteti, a hitelintézet rendelkezésére álló, folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó és még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeretből – nyújtott további finanszírozás megszerzéséhez. Ebbe a pontba tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközök. A hitelintézet azzal a feltevessel él, hogy az alap eszközeit azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik a 2. fejezetben részletezett likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;

- b) a hitelintézet számára fordított repo- vagy értékpapír-finanszírozási ügyletben hitelkockázat-mérséklés érdekében biztosítékként nyújtott eszközök, amelyeket a hitelintézet elidegeníthet.”;
- b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „a) másik hitelintézet, kivéve, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:
- i. a kibocsátó a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában vagy a 11. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett közszektorbeli intézmény;
- ii. az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában vagy a 11. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában vagy a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett fedezett kötvény;
- iii. az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriába tartozik;”;
- ii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „g) bármely más szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez. E cikk alkalmazásában a különleges célú gazdasági egység nem tartozik az e pontban említett szervezetek közé.”;
- c) a (7) bekezdés a következő aa) ponttal egészül ki:
- „aa) a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, központi kormányzattal szembeni kitettségek;”.

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdésben a második albekezdés a) pontja ii. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „ii. a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett, központi kormányzattal szembeni kitettségek;”;
- b) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) belső rendszereket és kontrollokat működtet annak érdekében, hogy a likviditáskezelési funkciónak hatékony működési ellenőrzést biztosítson a likvid eszközöknek a 30 naptári napos stresszidőszak alatt bármikor történő értékesítése felett, továbbá, hogy anélkül férhessen hozzá a tartalékforrásokhoz, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal. Különösen az az eszköz nem vonható be a likviditási pufferbe, amelynek a 30 naptári napos stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítése olyan fedezetet szüntetne meg, amely a hitelintézet belső limitjeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;”.

6. A 10. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés b) pontjának iii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
- „iii. a hitelintézetnek az i. vagy a ii. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat

bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit a hitelintézet illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban rögzítették.

E pont alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- amennyiben a tartalékokat leányvállalat hitelintézet tartja, a lehívás feltételeit a tagállamnak vagy a harmadik országnak a leányvállalat tekintetében illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy adott esetben a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;
- amennyiben a tartalékokat fióktelep tartja, a lehívás feltételeit a fióktelep helye szerinti tagállam vagy harmadik ország illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy adott esetben a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;”;

b) a (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a következő eszközök:

- i. az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel nem rendelkező, harmadik országbeli központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni követelést megtestesítő vagy az általa garantált eszközök;
- ii. a hitelintézetnek az i. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit az adott harmadik ország illetékes hatóságai és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban rögzítették.

A ii. pont alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- amennyiben a tartalékokat leányvállalat hitelintézet tartja, a lehívás feltételeit a harmadik országnak a leányvállalat tekintetében illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;
- amennyiben a tartalékokat fióktelep tartja, a lehívás feltételeit a fióktelep helye szerinti harmadik ország illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni.

Az első albekezdés i. és ii. pontja alá tartozó, egy adott pénznemben denominált, a hitelintézet által 1. szintű eszközként elismerhető eszközök aggregált összege nem haladhatja meg a hitelintézet ugyanazon pénznemben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásainak összegét.

Továbbá, ha az első albekezdés i. és ii. pontja alá tartozó eszközök egésze vagy egy része nem az adott harmadik ország hazai pénznemében denominált, a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott külföldi pénznemben felmerülő stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásának csak olyan mértékében ismerheti

el 1. szintűnek, amilyen mértékben tevékenységeket folytat annak a joghatóságnak a területén, ahol a likviditási kockázatot vállalja;”;

- c) az (1) bekezdés f) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;”;

- d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvények piaci értékére legalább 7 %-os haircutot kell alkalmazni. A kollektív befektetési formák részvényei és befektetési jegyei vonatkozásában a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározottak kivételével nem kell haircutot alkalmazni a fennmaradó 1. szintű eszközök értékére.”.

7. A 11. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;”;

- b) az (1) bekezdés d) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;”.

8. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitettségek 2B. szintű értékpapírosításnak minősülnek, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) az értékpapírosításra az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelettel* összhangban használható az „STS” vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített” megjelölés, illetve az ezekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölés, és az ilyen megjelölést használják is;
- b) teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében és (10)–(13) bekezdésében megállapított kritériumok.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és

egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 264. cikkével összhangban 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítést vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek a besorolásnak megfelelő hitelminősítést rendelt a pozícióhoz;

b) a pozíció az értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrézsorozatába vagy ügyletrézsorozataiba tartozik és folyamatosan a legmagasabb szenioritással rendelkezik az ügylet élettartama során. E feltétel alkalmazásában a legelőbbre sorolt ügyletrézsorozat az, amely esetében a fizetési felszólítás és adott esetben az azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítését követően az ügyletrézsorozatot a kielégítési sorrendben nem sorolják ugyanazon értékpapírosítási ügylet vagy program más ügyletrézsorozatai mögé tőke- és kamatfizetés tekintetében, az 575/2013/EU rendelet 242. cikkének (6) bekezdésével összhangban a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű követelésekből fakadó kifizetések figyelembevétele nélkül;”;

ii. a c)–f) pontot és a h)–k) pontot el kell hagyni;

iii. a g) pont a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„az értékpapírosítási pozíciót olyan mögöttes kitettségekből álló alap fedezi, amely kitettségek vagy az alábbi alkategóriáknak csak egyikébe tartoznak vagy az i. és ii. alpontokban említett lakóingatlannal fedezett hitelek kombinációiból állnak:”;

b) a iv. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„iv. valamely tagállamban székhellyel rendelkező vagy honos hitelfelvevőnek vagy lízingbe vevőnek nyújtott gépjárműhitel és -lízing. E célból a gépjárműhitel és -lízing körébe a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv** 3. cikkének 11. és 12. pontjában meghatározott gépjárművek és pótkocsik, a 167/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben*** hivatkozott mezőgazdasági és erdészeti traktorok, a 168/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben**** említett kétkerekű motorkerékpárok és háromkerekű gépjárművek és a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott láncetalpas járművek finanszírozására nyújtott hitel és lízing tartozik. Kiegészítő biztosítási és szerviztermékek vagy pótalkatrészek, illetve lízing esetében a lízingbe vett járművek maradványértéke a hitel vagy lízing részét képezhetik. Az alapba tartozó hiteleket és lízingeket a gépjárművet terhelő első helyre sorolt zálogjog vagy biztosíték vagy a különleges célú gazdasági egység mint kedvezményezett javára

szóló megfelelő garancia, például tulajdonjog-fenntartási záradék biztosítja;

** Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

*** Az Európai Parlament és a Tanács 167/2013/EU rendelete (2013. február 5.) a két- vagy a mezőgazdasági vagy erdészeti járművek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 1. o.).

**** Az Európai Parlament és a Tanács 168/2013/EU rendelete (2013. január 15.) a két- vagy háromkerekű járművek, valamint a négykerekű motorkerékpárok jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 52. o.).”;

c) a (3)–(9) bekezdést el kell hagyni.

9. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) amennyiben a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, a mögöttes eszközök likviditási szintjének meghatározása és a mögöttes eszközökre vonatkozó megfelelő haircut megállapítása érdekében abból a feltevésből kell kiindulnia, hogy a KBF a megbízásában foglalt összeg maximumáig likvid eszközökbe fektet abban a sorrendben, ahogyan a likvid eszközöket a (2) bekezdés céljából besorolták, kezdve a (2) bekezdés h) pontjában említettekkel, emelkedő sorrendben haladva egészen addig, amíg a teljes befektetési limit elérésre nem kerül.”;

b) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A letétkezelő vagy a KBF alapkezelője által a KBF részvényeire vagy befektetési jegyeire vonatkozó piaci érték és haircutok meghatározása során elvégzett számítások helyességét legalább éves gyakorisággal külső könyvvizsgálónak kell megerősítenie.”.

10. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Szövetkezeti hálózatoknál és intézményvédelmi rendszereknél elhelyezett betétek és egyéb források

1. Ha a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, az említett rendelet 10. cikkében meghatározott mentességre jogosult hálózathoz vagy valamely tagállam szövetkezeti hálózatahoz tartozik, a hitelintézetnek a központi intézménynél elhelyezett látra szóló betétei likvid eszközökként kezelhetők, ha a központi intézmény, amelynél a betéteket elhelyezték, nem kezeli azokat operatív betétként. Amennyiben a betéteket likvid eszközként kezelik, azokat a következő rendelkezések egyikével összhangban kell kezelni:

- a) ha – a rendszerre vagy a hálózatra irányadó nemzeti jogszabály vagy jogilag kötelező érvényű dokumentumok értelmében – a központi intézménynek meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel kell rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe kell fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban ezekkel azonos szintű vagy kategóriájú likvid eszközökként kezelendők;
- b) ha a központi intézménynek nem kell meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban 2B. szintű eszközökként kezelendők, és fennálló állományukra legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.

2. Ha az (1) bekezdésben ismertetett hálózatok vagy rendszerek egyikére irányadó tagállami jogszabályok vagy jogilag kötelező erejű dokumentumok értelmében a hitelintézet 30 naptári napon belül hozzájut a központi intézmény vagy ugyanazon hálózat vagy rendszer másik intézménye által nyújtott, le nem hívott likviditásfinanszírozáshoz, a finanszírozás 2B. szintű eszköznek tekintendő oly mértékig, amilyen mértékben nem fedezi likvid eszközök és nem kezelendő a 34. cikk rendelkezéseinek megfelelően. A likviditásfinanszírozás le nem hívott, rendelkezésre tartott tőkeösszegére legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.”.

11. A 17. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt követelményeket azt követően kell alkalmazni, hogy az ügylet legalább egyik lába esetében likvid eszközöket alkalmazó, 30 naptári napon belül lejáró fedezett finanszírozási ügyletnek, fedezett hitelezési ügyletnek vagy biztosítéki csereügyletnek a likvid eszközök állományára gyakorolt hatása miatt helyesbítésre került sor valamennyi alkalmazandó haircut levonását követően és feltéve, hogy a hitelintézet eleget tesz a 8. cikkben foglalt operatív követelményeknek.”;

- b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az illetékes hatóság eseti alapon teljes egészében vagy részben eltekinthet a (2) és (3) bekezdés alkalmazásától a 30 naptári napon belül lejáró, az ügylet legalább egyik lába esetében likvid eszközöket alkalmazó egy vagy több fedezett finanszírozási ügylet, fedezett hitelezési ügylet vagy biztosítéki csereügylet esetében, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ügyletben vagy ügyletekben a partner az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

olyan kivételes körülmények állnak fenn, amelyek egy vagy több tagállam bankszektorát érintő rendszerszintű kockázatot jelentenek;

- b) a mentesség megadása előtt az illetékes hatóság konzultált az ügylet(ek)ben részt vevő központi bankkal és – amennyiben a központi bank az eurórendszer tagja – az EKB-val.”;

- c) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH [e felhatalmazáson alapuló rendelet hatálybalépésétől számított 2 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak a (2)–(4) bekezdésben

meghatározott kifutási mechanizmus technikai megfelelőségéről, valamint arról, hogy az valószínűleg káros hatással van-e az Unióban letelepedett hitelintézetek üzletvitelére és kockázati profiljára, a pénzügyi piacok stabilitására és rendezett működésére, a gazdaságra vagy a monetáris politika gazdasági transzmissziójára. Ez a jelentés értékeli a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kifutási mechanizmus megváltoztatásának lehetőségét, és amennyiben az EBH úgy találja, hogy az aktuális felszámolási mechanizmus technikailag nem megfelelő, vagy hatása káros, alternatív megoldásokat ajánl, és értékeli ezek hatásait.

A Bizottság az 575/2013/EU rendelet 460. cikkében foglalt felhatalmazáson alapuló további felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során figyelembe veszi az előző albekezdésben említett EBH-jelentést.”.

12. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Származtatott ügyletek nettósítása

(1) A hitelintézetnek a 30 naptári nap alatt, az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésekre és a hitelderivatívákra vonatkozóan várható likviditáskiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon, partnerenként kell kiszámolnia, figyelemmel az említett rendelet 295. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő kétoldalú nettósítási megállapodások létezésére.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézeteknek a tőkeösszegek egyidejű (vagy napon belüli) teljes cseréjét magukban foglaló származtatott devizaügyletekből eredő készpénzkiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon kell számítaniuk, akkor is, ha az adott ügyletek nem tartoznak kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá.

(3) E cikk alkalmazásában a nettó alap a következő 30 naptári nap során nyújtandó vagy kapott biztosíték nélkül számított érték. A következő 30 naptári nap során kapott biztosíték esetében azonban a nettó alap csak akkor lehet az e biztosíték nélkül számított érték, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) a kapott biztosíték e rendelet II. címe értelmében likvid eszköznek minősül;
- b) a hitelintézet jogi szempontból jogosult és működési szempontból képes a kapott biztosíték újrafelhasználására.”.

13. A 22. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdésben az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „a) a stabil lakossági betétek és egyéb lakossági betétek 24. és 25. cikknek megfelelően meghatározott aktuálisan fennálló összege;
 - b) a 27. és 28. cikk, valamint 31a. cikk szerint meghatározott azon egyéb kötelezettségek aktuálisan fennálló összege, amelyek esedékessé válnak, amelyeknek a kibocsátó vagy a forrás nyújtója kérheti a teljesítését, vagy amelyek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal a feltételezéssel élhet, miszerint a hitelintézet a következő 30 naptári napon belül visszafizeti a kötelezettséget;”;

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéssel összhangban számított likviditáskiáramlásokat nettósítani kell a 26. cikk szerint jóváhagyott, kölcsönös függőséget mutató beáramlásokkal.”.

14. A 23. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelintézetnek rendszeresen értékelnie kell azoknak a 30 naptári napon belüli likviditáskiáramlásoknak a valószínűségét és lehetséges nagyságát, amelyek a 27–31a. cikkben nem említett azon termékekkel és szolgáltatásokkal összefüggésben következnek be, amelyeket a hitelintézet kínál vagy szponzorál vagy amelyeket a lehetséges vásárlók a hitelintézethez társítanak. E termékek vagy szolgáltatások nem kizárólagos jelleggel magukban foglalják a következőket:

- a) egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, beleértve a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó finanszírozási kereteket;
- b) bankközi partnereknek nyújtott le nem hívott hitelek és követelések;
- c) a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek;
- d) hitelkártyák;
- e) folyószámlahitelek;
- f) a meglévő lakossági vagy bankközi hitelek megújításával vagy új lakossági vagy bankközi hitelek nyújtásával kapcsolatos tervezett kiáramlások;
- g) az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésektől és a hitelderivatíváktól eltérő, származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek;
- h) kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékek.”.

15. A 25. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a betét kizárólag interneten keresztül hozzáférhető számlán van elhelyezve;”.

16. A 26. cikk végére a következő bekezdést kell beilleszteni:

„Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t, hogy mely intézmények veszik igénybe a kiáramlások kölcsönös függőséget mutató beáramlásokkal való, e cikk szerinti nettósítását. Az EBH jogosult igazoló dokumentumokat kérni.”.

17. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott, 30 naptári napon belül lejáró fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből fakadó kötelezettségekre az alábbi szorzótényezőket kell alkalmaznia:

- a) 0 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 10. cikke szerint az 1. szintű eszközök 10. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;

- b) 7 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 10. cikke szerint a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kategóriába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- c) 15 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 11. cikke szerint a 2A. szintű eszközök 11. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- d) 25 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- e) 30 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- f) 35 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- g) 50 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy f) pontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- h) az e rendelet 15. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban meghatározott minimális százalékos haircut, ha azokat KBF-ek olyan részvényei vagy befektetési jegyei fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 15. cikke szerint a mögöttes likvid eszközökkel azonos szintű likvid eszköznek minősülnének;
- i) 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem tartoznak ezen albekezdés a)–h) pontja alá.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a fedezett kölcsönügylet vagy tőkepiac-vezérelt ügylet szerződő fele a hitelintézet belföldi központi bankja, a kiáramlási arány 0 %. Azokban az esetekben azonban, amikor az ügyletet annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi bankján keresztül bonyolítják, amelyben a fióktelep található, csak akkor alkalmazható 0 %-os kiáramlási arány, ha a fióktelep a központi banki likviditáshoz – többek között stresszidőszakok alatt – ugyanolyan hozzáféréssel rendelkezik, mint az adott tagállamban vagy harmadik országban bejegyzett hitelintézet.

Az első albekezdéstől eltérve, azon fedezett kölcsönügyletek vagy tőkepiac-vezérelt ügyletek esetében, amelyekre az első albekezdés szerint 25 %-nál magasabb kiáramlási arány lenne alkalmazandó, 25 %-os kiáramlási arány alkalmazandó, ha az ügyletben részt vevő szerződő fél jogosult szerződő fél.

(4) A következő 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek kiáramláshoz vezetnek, ha a kölcsönvett eszközre a 2. fejezet szerint alacsonyabb haircut alkalmazandó, mint a kölcsönadott eszközre. A kiáramlást úgy kell kiszámítani, hogy a kölcsönvett eszköz piaci értékét meg kell szorozni a (3) bekezdéssel összhangban meghatározott, a kölcsönadott eszközre vonatkozó kiáramlási arány és a kölcsönvett eszközre vonatkozó kiáramlási arány különbségével. E számítás során 100 %-os haircutot kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyek nem minősülnek likvid eszköznek.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek szerződő fele a hitelintézet belföldi központi bankja, a kölcsönvett eszköz piaci értékére alkalmazandó kiáramlási arány 0 %. Azokban az esetekben azonban, amikor az ügyletet annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi bankján keresztül bonyolítják, amelyben a fióktelep található, csak akkor alkalmazható 0 %-os kiáramlási arány, ha a fióktelep a központi banki likviditáshoz – többek között stresszidőszakok alatt – ugyanolyan hozzáféréssel rendelkezik, mint az adott tagállamban vagy harmadik országban bejegyzett hitelintézet.

Az első albekezdéstől eltérve, azon biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek esetében, amelyekre az első albekezdés szerint 25 %-nál magasabb kiáramlási arány lenne alkalmazandó, 25 %-os kiáramlási arány alkalmazandó a kölcsönvett eszköz piaci értékére, ha az ügyletben részt vevő szerződő fél jogosult szerződő fél.”;

b) a cikk a következő (7), (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A fedezet nélkül kölcsönvett és a következő 30 naptári napon belül lejáró eszközök esetében azzal a feltételezéssel kell élni, hogy azok teljes mértékben kifutnak, ami a likvid eszközök 100 %-os kiáramlásához vezet, kivéve, ha a kölcsönvett eszközök tulajdonosa a hitelintézet, és azok nem képezik részét a hitelintézet likviditási pufferének.

(8) E cikk alkalmazásában a „belföldi központi bank” az alábbiak bármelyikét jelenti:

- a) bármely eurórendszerbeli központi bank, amennyiben a hitelintézet székhelye szerinti tagállam bevezette az eurót;
- b) a hitelintézet székhelye szerinti tagállam nemzeti központi bankja, amennyiben a hitelintézet székhelye szerinti tagállam nem vezette be az eurót;
- c) azon harmadik ország központi bankja, amelyben a hitelintézetet bejegyezték.

(9) E cikk alkalmazásában a „jogosult szerződő fél” az alábbiak bármelyikét jelenti:

- a) a hitelintézet székhelye szerinti tagállamának központi kormányzata, közszektorbeli intézménye, regionális kormányzata vagy helyi hatósága;

- b) azon tagállam vagy harmadik ország központi kormányzata, közszektorbeli intézménye, regionális kormányzata vagy helyi hatósága, amelyben a hitelintézetet az adott hitelintézet által végzett ügyletek tekintetében bejegyezték;
- c) multilaterális fejlesztési bank.

Mindazonáltal a közszektorbeli intézmények, regionális kormányzatok és helyi hatóságok csak akkor minősülnek jogosult szerződő félnek, ha az 575/2013/EU rendelet 115. vagy 116. cikkének megfelelően 20 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt rendeltek hozzájuk.”.

18. A 29. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditáskockázati profilt mutat az (1) bekezdés alapján javasolt alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazását és az említett bekezdés c) pontjában említett beáramlási arány alkalmazását követően;”;
- b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe veszi a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.”.

19. A 30. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2)–(5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
 - „(2) A hitelintézetnek ki kell számítania és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot valamennyi olyan szerződésre vonatkozó további kiáramlásról, amelyek szerződési feltételei – 30 naptári napon belül és a hitelintézet hitelminőségének jelentős romlását követően – további likviditáskiáramlást eredményeznek vagy biztosíték nyújtását teszik szükségessé. A hitelintézetnek erről a kiáramlásról legkésőbb az 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti adatszolgáltatás teljesítéséig kell értesítenie az illetékes hatóságot. Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ilyen kiáramlások a hitelintézet potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezi a hitelintézetet arra, hogy e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további, a hitelintézet hitelminőségének jelentős – a külső hitelminősítés legalább három fokozattal történő leminősítésnek megfelelő – romlásából eredő további biztosítéknyújtási igénynek vagy készpénzkiáramlásnak megfelelő kiáramlást. A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a további biztosítékokra vagy készpénzkiáramlásokra. E jelentős romlás mértékét a hitelintézetnek rendszeresen felül kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a felülvizsgálat eredményéről.
 - (3) A hitelintézetnek a kiáramlást növelnie kell továbbá azon biztosítéki igény összegével, amely egy negatív piaci forgatókönyvnek a hitelintézet származtatott ügyleteire gyakorolt hatásából ered, amennyiben e hatás jelentős. Ezt a számítást a 2017/208/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek***** megfelelően kell elvégezni.

(4) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat a 21. cikknek megfelelően nettó alapon kell figyelembe venni. Nettó kiáramlás esetében a hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási aránnyal kell megszoroznia az eredményt. A hitelintézet e számítás során nem veszi figyelembe azokat a likviditási követelményeket, amelyeket e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása eredményez.

(5) Ha a hitelintézetnek olyan rövid pozíciója van, amelyet biztosíték nélkül kölcsönvett értékpapírok fedeznek, a hitelintézetnek a rövidre eladott értékpapírok vagy más eszközök piaci értéke 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania, kivéve, ha azokat a hitelintézet olyan feltétellel vette kölcsön, amely alapján csak 30 naptári nap elteltével kell visszaszolgáltatnia őket. Ha a rövid pozíciót biztosítékkal fedezett értékpapír-finanszírozási ügylet fedezi, a hitelintézet feltételezi, hogy a rövid pozíció 30 naptári napon keresztül fennmarad, és arra 0 %-os kiáramlás alkalmazandó.

***** A Bizottság (EU) 2017/208 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 31.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek egy negatív piaci forgatókönyv által egy intézmény származtatott ügyleteire gyakorolt hatásból eredő biztosítéknyújtási kötelezettségeknek megfelelő, további likviditási kiáramlásokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 33., 2017.2.8., 14. o.).”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A biztosítékként elhelyezett betétek a 24., 25., 27., 28. és 31a. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, ugyanakkor adott esetben e cikk (1)–(6) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni rájuk. A biztosítékként kapott készpénz összegét meghaladó készpénzösszeget a 24., 25., 27., 28 és 31a. cikkel összhangban betétként kell kezelni.”;

c) a (11) bekezdést el kell hagyni;

d) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) Az elsődleges ügynöki szolgáltatásokat illetően, ha a hitelintézet az egyik ügyfél rövid eladásait egy másik ügyfél eszközeivel való belső kiegyenlítéssel fedezi, és az eszközök nem minősülnek likvidnek, az ilyen ügyleteknél a függő kötelezettségre 50 %-os kiáramlást kell alkalmazni.”.

20. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Azon folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keret le nem hívott összegét, amelyet azzal a céllal bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírokon kívüli eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni olyan mértékben, amilyen mértékben az meghaladja az adott különleges célú gazdasági egység ügyfelektől vásárolt eszközeinek összegét, és ha a lehívható maximális összeget a szerződés a vásárolt eszközök összegére korlátozza.”;

b) a (9) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve a közvetítőként eljáró hitelintézet szimmetrikus ki- és beáramlást alkalmazhat, ha a kedvezményes hitelek továbbadott hiteleként nyújtják közvetítőként eljáró másik hitelintézet közvetítésével. A beáramlást és a kiáramlást a folyósítási kötelezettséget tartalmazó, le nem hívott kapott és nyújtott hitelkeretre vagy likviditási keretre az e bekezdés első albekezdése értelmében alkalmazandó ráta alkalmazásával és az e bekezdés alapján előírt egyéb feltételek és követelmények tiszteletben tartásával kell kiszámítani.”;

c) a (10) bekezdést el kell hagyni.

21. A szöveg a következő 31a. cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Az e fejezet egyéb rendelkezései alá nem tartozó kötelezettségekből és kötelezettségvállalásokból eredő kiáramlások

- (1) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a 30 naptári napon belül esedékessé váló, a 24–31. cikkben említetteken kívüli valamennyi kötelezettségre.
- (2) Ha a 24–31. cikkben említett kötelezettségvállalásokon kívüli, a nem pénzügyi ügyfeleknek 30 naptári napon belül nyújtandó finanszírozásra vonatkozó valamennyi szerződéses kötelezettségvállalás összege meghaladja az ezen nem pénzügyi ügyfelektől származó, a 32. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint számított beáramlás összegét, a többletre 100 % kiáramlási arányt kell alkalmazni. E bekezdés alkalmazásában nem pénzügyi ügyfélnek minősülnek egyebek mellett a természetes személyek, a kkv-k, a vállalkozások, a kormányzatok, a multilaterális fejlesztési bankok és a közszektorbeli intézmények, de nem minősülnek annak a pénzügyi ügyfelek és a központi bankok.”.

22. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelintézetek az (1) bekezdésben említett beáramlásokra 100 %-os beáramlási arányt alkalmaznak, beleértve különösen a következő beáramlásokat:

- a) a központi bankoktól és a pénzügyi ügyfelektől esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű pénzösszegek;
- b) az 575/2013/EU rendelet 162. cikke (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett kereskedelemfinanszírozási ügyletekből esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű pénzösszegek;
- c) 30 naptári napon belül lejáró értékpapírokból esedékes pénzösszegek;
- d) a főbb indexekben lévő részvényjellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve, hogy a likvid eszközöket csak egyszer veszik figyelembe. Ezek a pénzösszegek magukban foglalják a szerződés alapján 30 naptári napon belül esedékessé váló pénzösszegeket, mint például a főbb indexekből származó

készpénz-osztalékot és a már értékesített, de még el nem számolt részvényjellegű eszközök után járó készpénzt, ha azokat nem veszik figyelembe likvid eszközökként a II. címnek megfelelően.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az e bekezdésben meghatározott beáramlásokra a következő követelmények alkalmazandók:

- a) a nem pénzügyi ügyfelektől esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű, tőketörlesztési célú pénzügyi összegeket – az ilyen ügyfelektől esedékes, kereskedelemfinanszírozási ügyletekből vagy lejárási értékpapírokból származó összegek kivételével – értékük 50 %-ával csökkenteni kell. E pont alkalmazásában a „nem pénzügyi ügyfelek” jelentése megegyezik a 31a. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal. A 31. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében említett, közvetítőként eljáró azon hitelintézetek, amelyek javára legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott és támogatott hitelintézet kötelezettséget vállalt annak érdekében, hogy a közvetítőként eljáró hitelintézet kedvezményes hitelt folyósítson egy végső kedvezményezettnek, vagy amelyek tekintetében hasonló kötelezettséget vállalt egy multilaterális fejlesztési bank vagy közszektorbeli intézmény, a kedvezményes hitel nyújtására vonatkozó megfelelő kötelezettségre alkalmazott kiáramlás összegéig beáramlást vehetnek figyelembe;
- b) az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének (2) és (3) pontjában meghatározott, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidővel rendelkező fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő pénzügyi összegeket meg kell szorozni a következőkkel:
 - i. 0 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 10. cikke szerint az 1. szintű eszközök 10. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
 - ii. 7 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 10. cikke szerint a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kategóriába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - iii. 15 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 11. cikke szerint a 2A. szintű eszközök 11. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - iv. 25 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;

- v. 30 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- vi. 35 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- vii. 50 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdése b), c) vagy f) pontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- viii. az e rendelet 15. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően meghatározott minimális százalékos haircut, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 15. cikke szerint a mögöttes likvid eszközökkel azonos szintű KBF-részcényeknek vagy befektetési jegyeknek minősülnének;
- ix. 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem tartoznak e pont i–viii. alpontja alá.

Nem vehető figyelembe azonban beáramlás, ha a biztosítékot a hitelintézet a 30. cikk (5) bekezdése második mondatának megfelelően rövid pozíció fedezésére használja fel;

- c) a szerződéses, a következő 30 naptári napon belül lejáró, illikvid biztosítékkal fedezett, értékpapír-ügylethez kapcsolódó letéti hitelekkel származó pénzeszközökre 50 %-os beáramlási arány alkalmazható. Ezeket a beáramlásokat kizárólag akkor lehet figyelembe venni, ha a hitelintézet nem használja a hitelre eredetileg kapott biztosítékot rövid pozíciók fedezeteként;
- d) azokat az esedékes pénzüsségeket, amelyeket az ezekkel a pénzeszközökkel tartozó hitelintézet a 27. cikknek megfelelően kezel, a 27. cikk (3) bekezdésében említett központi intézménynél elhelyezett betétek kivételével, a megfelelő szimmetrikus beáramlási aránnyal kell megszorozni. Ha nem állapítható meg a kapcsolódó arány, 5 %-os beáramlási arányt kell alkalmazni;
- e) a 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek beáramláshoz vezetnek, ha a kölcsönadott eszközre a 2. fejezet szerint alacsonyabb haircut alkalmazandó, mint a kölcsönvett eszközre. A beáramlást úgy kell kiszámítani, hogy a kölcsönadott eszköz piaci értékét meg kell szorozni a b) ponttal összhangban meghatározott, a kölcsönvett eszközre vonatkozó beáramlási arány és a kölcsönadott eszközre vonatkozó beáramlási arány különbségével. E számítás során 100 %-os haircutot kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyek nem minősülnek likvid eszköznek;

- f) amennyiben a 30 naptári napon belül lejáró fordított repoügylet, értékpapír-kölcsönzés, biztosítéki csereügyletek vagy más hasonló formájú ügyletek keretében kapott biztosítékot olyan rövid pozíciók fedezésére használják, amelyeket 30 naptári napon túlra meg lehet hosszabbítani, a hitelintézetnek azt kell feltételeznie, hogy az ilyen fordított repoügyletet, értékpapír-kölcsönzést, biztosítéki csereügyletet vagy más, hasonló formájú ügyletet megújítják, és ezek miatt nem lesz szükség készpénzbeáramlásra a rövid pozíció további fedezése vagy az érintett értékpapírok újbóli megvásárlása érdekében. A rövid pozíciók egyaránt magukban foglalják azt az esetet, amikor a megfelelő nyilvántartásban a hitelintézet rövidre eladással értékesített értékpapírt azonnali ügyletben kereskedési vagy fedezeti stratégia részeként, és azt az esetet is, amikor a hitelintézet a megfelelő nyilvántartásban kölcsönvett egy értékpapírt egy adott időszakra, és kölcsönadta az értékpapírt egy hosszabb időszakra;
 - g) a le nem hívott hitelkereteket vagy likviditási kereteket és az egyéb kapott kötelezettségvállalásokat, beleértve a központi bankoktól származó, le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási kereteket, a 31. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében és a 34. cikkben említettek kivételével nem lehet beáramlásként figyelembe venni.
 - h) azokból az értékpapírokból származó pénzeszközöket, amelyeket maga a hitelintézet vagy olyan különleges célú gazdasági egység bocsátott ki, amellyel a hitelintézet szoros kapcsolatban áll, nettó alapon kell figyelembe venni az e cikknek megfelelően a mögöttes eszközre alkalmazandó beáramlási arány alapján alkalmazott beáramlási aránnyal;
 - i) azokat a hiteleket, amelyeknek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlási aránnyal kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi a hitelintézet számára az elállást vagy a 30 naptári napon belüli kifizetés kérését.”;
- b) a (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(5) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat nettó alapon kell kiszámítani a 21. cikkel összhangban, és azokat 100 %-os beáramlási aránnyal kell megszorozni nettó beáramlás esetén.”.
23. A 34. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:
- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditáskockázati profilt mutat az (1) bekezdés alapján javasolt magasabb beáramlási arány alkalmazását és az említett bekezdés c) pontjában említett kiáramlási arány alkalmazását követően;”;
 - b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe veszi a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.”.

24. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A »likvideszköztöbblet« összege: ez az összeg az alábbiakban meghatározott elemeket tartalmazza:

- a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes – 1. szintű fedezett kötvényeket nem tartalmazó – 1. szintű likvid eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
- b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 1. szintű fedezett kötvény haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
- c) a 2A. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2A. szintű eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél; továbbá
- d) a 2B. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2B. szintű eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél.”;

b) az (5) bekezdést el kell hagyni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet *[a módosító rendelet közzététele után 18 hónappal]* alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018.7.13 án.

a Bizottság részéről
elnök
Jean-Claude JUNCKER